

A Pécsi Ítéltábla a Károlyi Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Ludas László ügyvéd által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen - számadási kötelezettség megállapítása és egyéb iránt indított perében a Törvényszék 2012. november 7. napján kelt . számú ítélete ellen a felperes részéről 18. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 254.000,- (kettőszázötvennégyezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest, mint a felperes kézbesítési megbízottját az A. által a D.Bt. bankszámlájára 2003. június 3-án visszautalt 31.424.000,- forint fele részének, azaz 15.712.000,- forintnak az elszámolására. Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította azt, hogy a felperest terhelte a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján annak bizonyítása, hogy az alperest vele szemben számadási kötelezettség terheli, és ennek alapján köteles lenne 15.712.000,- forinttal elszámolni. E bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, és azt sem bizonyította, hogy az alperes a D.Bt. részére átutalt összeggel jogosulatlanul a sajátjaként rendelkezett. Tényként rögzítette, hogy az alperes a D. Bt. kültagja, míg a felperes 2001. május 14-től 2003. szeptember 14-ig a Bt. üzletvezetésre jogosult belttagja volt, az alperes ezenkívül a felperes kézbesítési megbízottja is volt.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a keresettel egyezően az alperest 15.712.000,- forint visszautalt forgalmi adó elszámolására kérte kötelezni. Hivatkozott arra, hogy az alperes kézbesítési megbízottként az átutalt összeggel sajátjaként rendelkezett, bár köteles lett volna a társaság felé elszámolni.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a kereset megalapozott elbírálásához szükséges mértékben a tényállást tisztázta, azt helyesen állapította meg, a helyesen megállapított tényállásból érdemben helyes jogi következtetést is vont le, az ítélet jogi indokolását a másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakra is tekintettel az alábbiakkal pontosítja:

A felperes az alperes számadási kötelezettségét arra alapította, hogy kézbesítési megbízott volt. Az iratok közt elfekvő cégmásolat szerint a felperes volt a perbeli Bt. képviselőre jogosult üzletvezetője 2001. május 14-től 2003. szeptember 4-ig, és ezen idő alatt az alperes volt a kézbesítési megbízottja. Az akkor hatályos cégnyilvánosságról és bírósági cégeljárásról szóló 1997. évi CXLV. törvény (Ctv.) 19. § (1) bekezdése szerint a cégjegyzékbe bejegyzett külföldi személy, ha Magyarországon nem rendelkezik lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel, a cégjegyzékbe a Ctv. 23. § (2) bekezdése szerinti kézbesítési megbízottjának adatait fel kell tüntetni. A Ctv. 23. § (2) bekezdése kézbesítési megbízottról és nem képviselőről rendelkezik, a kézbesítési megbízott feladata tehát nem azonos a Ptk. 219. §-ának (1) bekezdésében írt képviselő feladataival. A kézbesítési meghatalmazott jognyilatkozatok tételére nem jogosult, mindebből következően az, hogy az alperes a felperes kézbesítési megbízottjaként arra volt jogosult, hogy a felperesnek, mint külföldi személynek a cég működésével összefüggésben keletkezett bírósági, más hatósági iratát átvegye, és azokat a megbízó, azaz a felperes részére, mint a cég üzletvezetője részére továbbítsa (BH2001.134, BDT2005.1151). Ebből következik az is, hogy az alperesnek a felperes felé a cég pénzügyi helyzetével kapcsolatos elszámolási, számadási kötelezettsége sem volt. Az alperest jogviszony hiányában sem a felperes, sem az időközben megszűnt gazdasági társaság felé számadási kötelezettség nem terhelte. Ha a felperes rovására az alperes jogalap nélkül gazdagodott, vagy kárt okozott, vele szemben a felperes pénzfizetésre - és nem elszámolási kötelezettségre -, irányuló marasztalási keresetet terjeszthetett volna elő.

A másodfokú bíróság ezen indokokra is figyelemmel a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségei, így az őt képviselő ügyvéd munkadíjának a megfizetésére, ennek összegét a pertárgyérték alapulvételével a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (1), (2) és (5) bekezdése alapján állapította meg. A pereszes felperes személyes költségmentessége folytán a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján a feljegyzett illetéket az állam viseli.

Pécs, 2013. május 30.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró